

tekst Veurinc

WERK ALS BEHANDELD OEL - OOK IN DE ONCOLOGIE

TARGET@WORK VERGROOT BEWUSTZIJN EN SLAGKRACHT IN DE ZORG

Werk speelt vaak een grote rol in het leven van patiënten, terwijl er in de behandeling maar weinig oog voor is. Zeker in het geval van kankerpatiënten. Om dat te veranderen, zette Centrum Werk Gezondheid de pilot Target@Work-onco op. Het doel: professionals in de oncologie bewust maken van hun rol bij werkbehoud, én ze ondersteunen met praktische tools en handvatten.

Lineke Maat, ervaringsdeskundige

TARGET@ WORK-ONCO

Target@Work-onco is een project binnen Fit for Work, waarin werkgevers, werknemers, zorgverleners en beleidsmakers samenwerken aan werkbehoud bij chronische aandoeningen. AbbVie is ondersteunend partner van Fit for Work, vanuit de ambitie mensen te helpen fit te zijn voor werk en privéleven. Meer weten? Kijk dan op targetatwork.nl.

Ester Siemerink is internist-oncoloog bij ZGT, één van de vijf deelnemende ziekenhuizen aan de pilot. Siemerink: 'Als vroeger de diagnose kanker werd gesteld, was de reflex vaak: joh, denk aan jezelf, doe niet teveel, blijf lekker thuis, en eet wat extra's. Goed bedoeld natuurlijk, maar erg gericht op de korte termijn. Nu weten we: als het even kan, moet alles wat er voor iemand toe doet behouden blijven. Zodat iemand na de behandeling niet op forse achterstand staat. In die zin kan het ook een vorm van aan jezelf denken zijn, om te blijven werken. Anders heb je ook kans dat het zwarte gat ná de behandeling veel dieper wordt dan nodig.'

WERKEN? LIEVER NIET!

Lineke Maat zat als ervaringsdeskundige in de klankbordgroep van het project. 'Bij mij werd borstkanker geconstateerd. Ik ben zoveel mogelijk blijven werken. Omdat ik mijn werk belangrijk vind, en omdat ik geloof dat het goed voor je is om zoveel mogelijk aangehaakt te blijven. Tijdens de chemo kon ik op en af prima werk verzetten. Toen

de bestraling begon, voeg ik de arts of ik kon blijven werken. Zijn eerste reactie was: 'liever niet'. Uiteindelijk lukte het toch, en konden we veel dingen zó plannen dat mijn werk niet helemaal stil kwam te liggen. Maar niet iedere patiënt heeft die assertiviteit. Terwijl wel voor iedere patiënt geldt: je hébt kanker, je bent het niet.'

TEAMS EN TOOLS

Precies daarom zet Target@Work in op bewustwording bij medisch specialisten, verpleegkundigen en verpleegkundig specialisten. De pilot bestond uit teamsessies en tools als een e-learning, een interventiewijzer en adviezen voor de verankering van aandacht voor werk in de praktijk. Siemerink: 'Wij hebben de pilot specifiek gericht op het zorgpad mamma-oncologie. Tijdens de sessies ging het over het theoretisch kader, over praktische handvatten voor het behandelteam, en over de beste rolverdeling in de keten. Ons idee was: als we dat voor één zorgpad meteen goed regelen, kunnen we die lessen later gebruiken voor de rest van

Ester Siemerink, internist-oncoloog bij ZGT

de oncologische zorgpaden. De e-learning hebben we wel meteen beschikbaar gesteld voor alle oncologisch zorgpaden.'

GEDREVEN VOORHOEDE

Centrum Werk Gezondheid wil lessen uit de pilot gebruiken om nog meer ziekenhuizen te helpen met deze materie aan de slag te gaan. De klankbordgroep adviseerde over de koers en opzet van de pilot, en hielp bij het evalueren van de resultaten. Maat: 'Je ziet dat ieder ziekenhuis dit op zijn eigen manier inrichtte, en dat is prima. Ze hebben ook allemaal een eigen manier van werken. Binnen die context hebben ze de tools geïmplementeerd zoals het bij hen past. Wat mij betreft was de pilot een succes. Mij viel vooral de grote gedrevenheid op. Er is echt een voorhoede van

zorgprofessionals die met dit thema aan de slag wil. Als patiënt heb ik dat nooit gemerkt. Toen liep ik te mopperen, terwijl er achter de schermen al van alles gaande was. En het is heel eenvoudig om dat zichtbaar te maken: dat kan al met twee, drie extra vragen bij de kennismaking.' Siemerink: 'Het belangrijkste resultaat is bij ons ook dat het besef over het belang van dat gesprek gegroeid is. Van de huisarts tot de verpleegkundige en de specialist: werkbehoud doet ertoe. En je hoeft niet alle problemen op te lossen, maar je moet wel kunnen doorverwijzen, bijvoorbeeld naar een oncologisch bedrijfsarts of een maatschappelijk werker. Als je nergens naar vraagt, gebeurt er niets. Logisch dan toch, om dat vast te leggen in al je oncologische zorgpaden?'

**“ALS JE
NERGENS
NAAR
VRAAGT,
GEBEURT
ER NIETS”**